

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Grecica Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2022, în cauza penală privind-l pe

GRECICA Mihail XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.03.2021 – 16.07.2021;

Instanța de apel: 09.08.2021 – 09.02.2022;

Instanța de recurs: 03.05.2022 – 01.06.2022.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, din 16 iulie 2021, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, Grecica Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 90 Cod penal s-a suspendat executarea pedepsei cu închisoare pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an, obligându-l în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a), f) Cod penal să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

Prin sentință s-a soluționat soarta corpurilor delictive, cu încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 640 (șase sute patruzeci) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Grecica Mihail a fost condamnat pentru faptul, că la 31.01.2021, în jurul orelor 20:30, deplasându-se pe traseul național M-5 km 20-700 metri spre direcția orașului XXXXX, cu automobilul de model "Volkswagen Transporter" cu XXXXX și avându-l ca pasager pe Moraru Ion, încălcând prevederile pct. 10 subpct. 1 din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căruia, persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posede dexteritate necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, pierzând controlul asupra volanului, iar ca rezultat

automobilul condus a derapat de pe acostament, tamponându-se într-un copac, în urma cărui fapt pasagerului Moraru Ion i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de: echimoza regiunii frontale, fractura osului frontal, contuzia cerebrală, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202119D0030 din 16.02.2021, se calificau ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, respectivele acțiuni fiindu-i încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu calificativele, *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămări corporale grave.*

3. Sentința de condamnare a fost atacată cu apel de către avocatul Prisacari Ion în numele inculpatului, cu solicitarea neaplicării în temeiul art. 79 Cod penal a pedepsei complementare obligatorii - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, reieșind din prezența circumstanțelor atenuante cum ar fi: recunoașterea vinei în comiterea din imprudență a accidentului rutier și regretarea urmărilor prejudiciabile survenite, manifestată prin nepărăsirea locului comiterii faptei, cu solicitarea intervenției echipei de salvare pentru acordarea ajutorului medical părții vătămate; atragerea pentru prima dată la răspunderea penală; fiind unicul întreținător al copilului minor și a tatălui în etate cu grave probleme de sănătate, ce necesita sprijinul și ajutorul inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2022, apelul avocatului Ion Prisacari în numele inculpatului a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, în baza probelor administrate pe caz și în limita procedurii în care acesta s-a soluționat, instanța de fond a conchis obiectiv împrejurările de fapt și aspectele de drept ce au avut importanță pentru justa soluționare a cauzei.

Or, atât la faza urmării penale, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond și cea de apel, inculpatul și-a recunoscut integral fapta săvârșită, dovedită prin probele administrate, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii ei. Împrejurările expuse de el colaborând întru-tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond li-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce, cu expunerea lor nemijlocită în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și sentința pronunțată pe caz, motivare pe care instanța de apel o acceptă.

Privitor la solicitările apărării, instanța de apel le-a respins, or recunoașterea vinovăției, căința sinceră și acceptarea procedurii restrânse de examinare a cauzei, lipsa antecedentelor penale în calitate de circumstanțe atenuante, i-au asigurat inculpatului reducerea limitelor de pedeapsă în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind imposibilă utilizarea lor repetată pentru neaplicarea pedepsei complementare, pentru a nu le acorda *dublă valență*.

Cât privește argumentele apelantului precum că, conducerea mijlocului de transport este necesară inculpatului pentru întreținerea materială și alimentară a

membrilor familiei sale, inclusiv celor cu grad de dezabilitate, inapți de muncă, precum și comportamentul lui manifestat prin nepărăsirea locului accidentului rutier, cu solicitarea intervenției echipei de salvare, respectivele împrejurări nu au un caracter determinativ pentru a nu aplica pedeapsa complementară.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *inculpatul a atacat-o cu recurs ordinar*, fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei, cu aplicarea art. 79 Cod penal și anularea pedepsei complementare obligatorie- anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport.

În motivare recurentul a indicat că, atât instanța de fond cât și cea de apel, dispunând anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport nu au ținut cont de faptul că el pentru prima dată a fost atras la răspundere penală, infracțiunea fiind comisă din imprudență, de comportamentul și personalitatea lui care a anunțat ambulanța, astfel acordându-i primul ajutor, de faptul că nu s-a eschivat de la locul accidentului rutier, nu a șters urmele infracțiunii.

La fel, instanța nu a ținut cont de faptul că el are la întreținere un copil minor și pe tatăl său în etate, precum și faptul că mijlocul de transport este unica posibilitate de dobândire a surselor financiare pentru întreținerea familiei .

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

În speță, recurentul critică hotărârea, solicitând rejudecarea cauzei, însă nu face trimitere la temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală sau la presupusele erori depistate în decizie.

În cererea de recurs, recurentul enumeră în mare parte aceleași împrejurări evidențiate în apel, care în opinia sa ar urma să contribuie la soluția de excludere a pedepsei complementare obligatorii- anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pentru a întreține familia sa.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră că aceasta și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală,

la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor asemenea și alte fapte infracționale.

În privința inculpatului nu este posibilă aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, întrucât în speță nu au fost constatate careva circumstanțe excepționale de natură să determine instanța să-i aplice acestuia o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege, sau să nu-i aplice pedeapsa complementară- obligatorie sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloacele de transport. Atunci când legea în termeni exhaustivi prevede că aplicarea pedepsei complementare este obligatorie, iar instanțele operând cu termenii legali îi stabilesc inculpatului această pedeapsă în interiorul acestora, Colegiul penal nu vede necesitatea de a admite poziția recurentului în excluderea acestuia.

Pornind de la relevanțele art. 65¹ alin. (3) Cod penal, art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport se aplică de instanța de judecată. Judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Pedeapsa aplicată de instanța de fond și menținută de cea de apel, este una echitabilă și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea, săvârșirii de noi infracțiuni cu atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal. Pedeapsa respectivă, conform deciziei, a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, de corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de inculpat, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul GRECICA Mihail XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2022, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 iulie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN